

Formanden: Med Hensyn til det udenfor Betænkningen stillede Vædringsforslag forholder det sig saaledes, at det, som det vil ses, tilsigter det samme, som i Forvejen var tilstræbt ved et Vædringsforslag, der var stillet af de Herrer i Betænkningen under Nr. 4, men som mulig kunde berede formelle Vanskeligheder. Derved, at dette Vædringsforslag nu er stillet, bortfalder det nævnte Vædringsforslag i Betænkningen, hvilket altsaa tages tilbage af de ærede tvende Medlemmer.

Jeg sætter Lovforslagets Paragraffer og de stillede Vædringer under Forhandling og giver Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Steffensen): Som det høje Ting vil erindre, er der Enighed mellem de to Ting med Hensyn til Hovedgrundlæggningerne i det foreliggende Lovforslag, og de Vædringer, der ere foretagne i det andet Ting, dreje sig i alt væsentligt om Enkeltheder. Udvalget, der nu igen har haft Forslaget med disse Vædringer til Behandling, har været enigt om, at man, da det vistnok fra alle Sider anses for meget ønskeligt, om denne Lov udkommer, bør strække sig saa vidt som muligt i Henseende til Smødekommens mod det andet Ting. Der er i Lovforslaget adskillige af de Vædringer, der ere foretagne i det andet Ting, som Udvalget derfor ikke har gjort Indvending imod, skønt vistnok adskillige af dem kunne synes ikke at være saa ubetinget hensigtsmæssige. Jeg skal eksempelvis nævne de Vædringer, der i det andet Ting ere foretagne i Lovforslagets § 17, 2det Stykke, og § 18, 2det Stykke. Som det vil erindres, stod der tidligere en Bestemmelse i § 17, 2det Stykke, om, hvorledes Snelastningen skulde udføres paa de offentlige Veje, der tjene som Post-ruter eller til Forbindelse med Jærnbanen, og der var givet nogle bestemte Regler om, til hvilken Bredde der skulde fastes, og hvor vidt der skulde fastes til Bunden, med videre. Dette har det andet Ting sprændret derhen, at der er givet en Regel, som gaar ud paa, at Snelastningen skal udføres tilbørlig, og at Sporene maa fastes til den Bredde, som efter forudgaaende Forhandling med Sogneraadet fastsættes af Amtsraadet. Det er vist meget tvivlsomt, om dette er en Forbedring i Lovforslaget, men imidlertid, naar det andet Ting sætter Pris paa, at Ordningen fastsættes paa den Maade, synes der ikke at være nogen absolut Grund til at modsætte sig det. — I § 18, 2det Stykke, stod der oprindelig en Regel, som gik ud paa, at den Skade, der paaførtes Markerne ved Interimsveje, skulde erstattes

Sodsejerne af vedkommende Kommune. Der er nu foretaget Forandring. Bl. a. er en Del af Omkostningerne lagt over paa Amts-repartitionssonden. Dagsaa om Hensigtsmæssigheden og Rigtigheden deraf kan der vistnok være Tvivl, men Udvalget har som sagt ment, at det vilde være rigtigst at strække sig saa vidt som muligt i Smødekommens overfør det andet Ting, og vi have derfor ikke gjort noget Forslag til Forandringer deri. Derimod er der nogle Punkter, hvori vi have anset det tilraadeligt at foretage Forandringer i Forslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Ting. Dette gælder f. Eks. med Hensyn til Forslagets § 4. Denne Paragraf handler, som det vil erindres, om, hvorledes Sognekommunernes Inddeling i Arbejds Kredse skal gaa for sig. Oprindelig stod der i Lovforslaget en Bestemmelse, som blot gik ud paa, at denne Kredsinddeling skulde fastsættes af Amtsraadet efter Forhandling med Sogneraadet. I det andet Ting har man foretrukket, at Kredsinddelingen bliver at fastsætte af Sogneraadet. Udvalget har ment ogsaa at kunne tilraade det høje Ting at gaa ind paa denne Forandring, men man har fundet det nødvendigt, at der i ethvert Fald foretages nogen Vædring i Affattelsen af Paragraffen, saaledes som den nu er kommen til at lyde. For det første have vi fundet, at naar Sogneraadene skulle affatte Inddelingen af Arbejds kredse og tillige i Tilfælde af, at der kom Klage over Inddelingen, skulde kunne tage denne Klage under Overvejelse og derefter forandre den Ordning, de selv oprindelig havde foreslaet, vilde det være nødvendigt, at en saadan Forandring ikke kunde foretages, uden at der paa ny blev givet de Snelastningspligtige, der havde været vel tilfredse med den af Sogneraadet oprindelig foreslaede Inddeling, Lejlighed til at fremkomme med de Indsigelser, de nu mulig maatte have imod den nye Inddeling. — Endvidere mene vi, at den i Paragraffen indførte Bestemmelse om, at indtil Klagen over en saadan Inddeling endelig er afgjort, skal Klageren være pligtig til at rette sig efter Sogneraadets Afgørelse, bør udgaa, thi det er jo fastsat i Lovforslagets § 21, at Loven først skal træde i Kraft den 1ste December dette Aar, og til den Tid maa selvfølgelig alle Spørgsmaal om eller Klager over Kredsinddelingerne med videre være afgjorte, og der kan altsaa ikke blive Tale om, at Klagerne indtil Spørgsmaalets endelige Afgørelse maatte rette sig efter Sogneraadets Afgørelse, thi Følgen deraf vilde være, at Sogneraadet fik Lejlighed til at sætte Lovforslaget i Kraft inden den Tid,